

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i K. KOMENDY OBWODOWEJ w OPATOWIE.

Prenumerata kwartalnie 3 korony,
Numer pojedynczy 10 halerzy.

Nr. 17.

Opatów, dnia 1. Września 1916.

TREŚĆ:

1. Uregulowanie zużycia zboża i wyrobów młynarskich.
2. Instrakeya co do kontroli młynów.
3. Regulamin dla obrotu nasionami konieczyiny i roślin strączkowych.
4. Smara dla przedsiębiorstw rolnych.
5. Zwalczenie śnieci zbożowej.
6. Kupno nasion lnu i konopi.
7. Kontyngent dla jaj i masła.
8. Zwalczenie wścieklizny.
9. Ruch towarowy pomiędzy obwodami.
10. Pośrednictwo pracy.
11. Uszkodzenia połączeń telegraficznych i telefonicznych.
12. Karanie za używanie bez porzeby hamulca bezpieczeństwa na kolei.
13. Postanowienia co do pisarzy pokątnych.
14. Przymusowe egzekwowanie wyroków w sprawach cywilnych.
15. Wykonywanie wyroków w sprawach karnych.
16. Przyjmowanie ochotników do prowizorycznej służby przy straży skarbowej.
17. Otwarcie c. i k. etapowych urzędów II klasy w Iwaniskach i Ożarowie.
18. i 19. Wyrok.
20. i 21. List gończy.

1.

Obwieszczenie

w sprawie uregulowania zużycia zboża i wyrobów młynarskich.

Ech. N. 19533.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61 i w uzupełnieniu zarządzenia c. i k. Gubernii Nr. W.A. 51483/16 zarządza się celem uregulowania zużycia zboża i wyrobów młynarskich oraz aprowizacji ludności co następuje:

§ 1. Jako maksymalną ilość zboża, która użyta być może przez ludność wyznacza się:

a) dla producentów, ich rodzin, domowników i czeladzi 400 gramów [1 funt ros.] zboża na dzień i głowę.

b) dla nieproducentów 250 gramów [5/8 funta ros. — 20 łutów] zboża na dzień i głowę.

c) C. i k. Gubernia zastrzega sobie prawo wydania na wnioszek odnośnych c. i k. Komend norm wyjątkowych dla zakładów leczniczych i dobroczynnych, dla ciężko pracujących robotników i t. d.

d) Na wyżywienie inwentarza można użyć najwyżej 1 kg. owsa i 1 kg. jęczmienia na konia lub buhaja rozplodowego.

§ 2. Zaopatrzenie ludności w zboże i uregulowanie zużycia zboża i wyrobów młynarskich do aprowizacji powierza się powiatowym względnie miejskim Komitetom ratunkowym.

Komitety te odpowiadają za należyte przeprowadzenie aprowizacji. Mają się one postarać o dostateczne środki pieniężne potrzebne do zakupu zboża i o odpowiednie magazyny do przechowania tegoż. Zaznacza się, że zapasy zakupione przez Komitety ratunkowe nie mogą być przechowywane razem ze zapasami Zarządu wojskowego.

§ 3. Zboże potrzebne do aprowizacji nabywać będzie:

a) dla ludności mieszkającej w wielkich miastach i ogniskach przemysłowych a mianowicie w miastach: Dąbrowie, Kielcach, Lublinie, Noworadomsku, Piotrkowie i Radomiu i w ogniskach przemysłowych w powiatach: Dąbrowa, Olkusz, Kofisk i Opaków, Zarząd wojskowy, który z wyznaczonego kontyngentu dostarczy odpowiedniej ilości zboża komitetowi ratunkowemu do rozdziału.

b) dla ludności miasteczek i miejsc targowych nabywać będzie zboże komitet ratunkowy [aprowizacyjny], któremu Komenda obwodowa na wniosek powiatowej Rady rolniczej wyznaczy z ekskontyngentu odpowiednią ilość zboża i nakaże producentom oddanie tegoż.

Odbiór tych ilości zboża następować będzie z reguły u producenta po cenach unormowanych w § 8—11 rozporządzenia nr. W.A. 51483/16.

Producenci obowiązani są oddać w stosownym czasie odpowiednią ilość zboża, wyznaczoną przez Komendę na cele aprowizacji; odmowa sprzedaży tego zboża podlega tym samym karom, co niedostarczenie kontyngentu dla Zarządu wojskowego.

Komenda ma wspierać Komitet ratunkowy [aprowizacyjny] przy nabyciu zboża przeznaczonego do aprowizacji i w razie potrzeby użyć mu swej egzekutywy.

c) Ludność nierolnicza, mieszkająca na wsi, nabywać będzie zboże wprost u producentów na podstawie upoważnienia do kupna wydanego przez Komitet ratunkowy.

Ludności nierolniczej zabronionem jest nabywanie i przechowywanie zapasów zboża na dłuższy przeciąg czasu niż na dwa miesiące. Większe zapasy zboża znalezione u ludzi nie będących producentami zostaną skonfiskowane.

§ 4. Przepisy dotyczące młewu dla konsumpcji prywatnej.

Wymielać wolno wyłącznie następujące rodzaje mąki:

Mąka żytnia normalna [80% mąki, 16% otrąb 4% na rozkurz].

Mąka żytnia razowa [96% mąki, 4% na rozkurz].

Mąka pszenna normalna [80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz].

Mąka pszenna wyborowa lub grysik pszenny [I wyciąg 15%].

Mąka pszenna chlebowa [II wyciąg 65%], mąka pszenna razowa, mąka jęczmienna normalna [70%], krupy lub kasza jęczmienna [68%].

Młynom wolno przyjmować do mielenia tylko zboże należące do Komitetu lub do ludności wiejskiej i przemleć je na mąkę jednego z powyżej przepisanych typów.

Jako wynagrodzenie za mielenie młynarze mogą policzać najwyżej 2 K. za zmielenie 100 kg. zboża na mąkę razową, względnie 3 K. za zmielenie na mąkę innego typu. O ile zakupno zboża powierzonym zostanie przez Komitet młynowi, może mu być zatem przyznane jeszcze osobne wynagrodzenie w kwocie 50 h. od 100 kg.

Każdy młynarz obowiązany jest prowadzić dokładną księgę, zawierającą wykaz właścicieli zboża przyjętego do zmielenia, rodzaj i ilość tegoż, oraz rodzaj i ilość mąki uzyskanej z tego zboża.

Komenda uprawniona jest do czasowego zamknięcia młynów, które nie zachowują powyższych przepisów.

§ 5. Ceny mąki.

Jako cenę podstawową za 100 kg. mąki lokomłyn bez worka ustanawia się:

za mąkę żytnią normalną [80%]	K. 39.—
„ „ „ razową [96%]	„ 35.—
„ „ pszenną normalną [80%]	„ 45.50
„ „ „ wyborową [15%—I wyciąg] lub grysik pszenny	„ 80.—
„ „ pszenną chlebową [65%—II. wyciąg]	„ 38.—
„ „ „ razową [96%]	„ 40.—
„ „ jęczmienną normalną [70%]	„ 44.—
„ za krupy lub kaszę jęczmienną [68%]	„ 46.—
„ otręby mieszane	„ 18.—

Do obliczenia powyższych cen przyjętem zostało wynagrodzenie za mielenie w kwocie 2 K. przy mące razowej, 3 K. przy innych rodzajach mąki, oraz dodatek manipulacyjny w kwocie 50 h. od 100 kg. zboża.

Ceny te podwyższają się o rzeczywiste koszty transportu powstałe z przewiezienia zboża z miejsca produkcji do młyna i przewiezienia mąki z młyna do miejsca zużycia tejże. Jako wynagrodzenie za transport liczyć należy 10 h. za 1 km. i 100 kg. zboża lub mąki, przy złych warunkach komunikacyjnych wyjątkowo 15 h.

Prócz tego może doliczać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) do ceny tytułem kosztów ogólnych co najwyżej:

2 K. 50 h. od 100 kg. mąki względnie

2 „ „ 100 „ zboża

1 „ „ 100 „ otręb.

W tych kosztach ogólnych mieści się już należytość za wypożyczenie worka.

Zarobek przy drobnej sprzedaży może wynosić najwyżej 2 hal. na funcie (5 hal. na kilogramie).

§ 6. Rozdział wyrobów młynarskich,

względnie ziarna dla koni mają Komitety ratunkowe (aprowizacyjne) przeprowadzać zasadniczo na podstawie wykazów (kart na chleb, mąkę, ziarno na paszę). Komitety winny prowadzić dokładne listy zawierające wykazy oddanych kart oraz dokładną rachunkowość. Księgi rachunkowe muszą być na żądanie władz przedłożone tymże do kontroli.

§ 7. Wyrób chleba.

Celem zaoszczędzenia zapasów należy przy wyrobie chleba używać 100% domieszki mąki pszennej, ziemniaków lub mączki ziemniaczanej. Przy obliczaniu ceny chleba należy przyjąć za podstawę, iż ze 100 części mąki uzyskuje się 140 części chleba, przyczem należy uwzględnić przyjęty w danej okolicy zarobek piekarza.

§ 8. Ceny mąki ustanowione w § 5., oraz ceny ustanowione dla sprzedaży mąki i chleba, obliczone na ich podstawie obowiązują do 30 listopada. Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) winien przedłożyć Komendzie odwodowej do zatwierdzenia wykaz cen mąki i chleba, zestawiony na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia a to zarówno dla sprzedaży w większych ilościach [sklepom i piekarniom] jak i dla sprzedaży detalicznej. Ten wykaz cen musi być umieszczony w każdym sklepie sprzedającym mąkę lub chleb i Komitet winien dopilnować surowego przestrzegania cen przepisanych tym wykazem. Wobec nierównych kosztów transportu mogą być ceny mąki i chleba w różnych miejscach tego samego powiatu różne.

§ 9. Spożytkowanie otręb.

Komitet ratunkowy [aprowizacyjny] dysponuje otrębami, uzyskanymi przy zmieleniu zboża przeznaczonego na apro wizację z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie dostarczających zboże do apro wizacji. Otręby te winien sprzedawać jako paszę dla inwentarza,

będącego własnością ludności, którą Komitet ma zaopatrywać, albo też rolnikom danego powiatu.

2.

Instrukcja co do kontroli młynów.

Przepisy, regulujące mielenie wszelkiego rodzaju zbóż nie zostały, jak się okazuje przez wszystkich w poprzednim roku gospodarczym właściwie zrozumiane. Przynajmniej okazało się częstokroć, że ani ludność się do nich dokładnie nie stosowała, ani urzędy gminne nie dość ściśle pilnowały ich wykonania.

Ze względu na ważność dokładnej kontroli mielenia zboża wydaje się obecnie jeszcze raz odpowiednie dokładne instrukcje i nakłada się na wojtów, młynarzy i gospodarzy obowiązek sumiennego przestrzegania tych przepisów.

Wszelkiego rodzaju mlewo [także śrut, krupy i t. p.] może być wykonane tylko na podstawie zezwolenia na mielenie.

Takie zezwolenie, wystawia, zwyczajnie Urząd gminny, Zezwolenia na mielenie dla Komitetów nie może Urząd gminny wystawiać; w tym wypadku powołaną jest do tego tylko c. i k. Komenda obwodowa (oddział rolniczy).

Każde zezwolenie musi być zupełnie wypełniono, gdyż w przeciwnym wypadku będzie nieważne.

Musi zatem zawierać:

- 1) Nazwisko uprawnionego do mielenia.
- 2) Nazwę młyna, na który zezwolenie jest ważne.

Zezwolenie musi mianowicie opiewać na pewien oznaczony młyn, a odnośna ilość zboża nie może być mielona w żadnym innym młynie. Młyn, na który zezwolenie opiewa, musi się znajdować w tejże samej odnośnej gminie; tylko w szczególnych, godnych uwzględnienia wypadkach można mleć zboże w innej gminie.

Sprawiedliwy rozdział pracy [mlewa] na poszczególne młyny, w stosunku do ich wydajności, należy do wojty.

Jednemu młynowi można tylko tyle przydzielić mlewa na raz jeden, jaką ilość, przy uwzględnieniu wszystkich towarzyszących okoliczności może przemleć w przeciągu 10 dni.

- 3) Ilość i gatunek zboża:

Tę ilość, należy wyznaczyć wedle należytości

a głowę [na głowę i jeden dzień 250 gr. względnie 400 gr.], jedno zezwolenie na mielenie, nie może opiewać w żadnym wypadku na większą ilość, niż na 5 q zboża. Jeśli w danym wypadku należytość jest większa, należy wystawić więcej zezwoleń.

4) Procentowa wydajność, jaka ma być uzyskana przy mieleniu:

Tę wydajność stosować należy do każdorazowych przepisów, które Urzędowi gminnemu zostaną podane do wiadomości.

5) Dzień, do którego zezwolenie jest ważne:

Czas ważności może wynosić najwyżej 10 dni od dnia wystawienia.

6) Miejsce i data wystawienia, pieczęć gminna i podpis wójta.

Zezwolenie na mielenie, nie wypełnione dokładnie wedle wszystkich wyżej wymienionych punktów jest nieważne i odnośne zboże będzie uważane jako przewożone bez żadnego zezwolenia t. z. zboże będzie skonfiskowane, odnośny młyn zamknięty, a właściciel zboża i młynarz zostaną ponadto ukarani, zaś Urząd gminny zostanie pociągnięty do odpowiedzialności.

Celem umożliwienia kontroli nad wydaniami zezwoleń na mielenie obowiązany jest Urząd gminny prowadzić dokładną książkę odnośnie do udzielonych zezwoleń na mielenie.

Do tej książki należy wciągnąć poszczególne miejscowości w porządku alfabetycznym i wśród nich wyszczególnić nazwiska uprawnionych do mielenia.

W rubryce 1. należy wpisywać liczby bieżące,

" 2. nazwisko uprawnionego do mielenia,

" 3. liczbę głów w rodziwie uprawnionego do mielenia,

" 4. należytość zboża za cały rok.

W dalsze rubryki wciąga się przy każdorazowym wystawieniu zezwolenia na mielenie Nr. zezwolenia, wagę, gatunek zboża i datę wystawienia.

Wreszcie musi być bezwarunkowo uwidoczniona nazwa młyna.

Pozwolenia na mlewo należy odebrać w oddziale rolniczym c. i k. Komendy obwodowej po cenie własnych kosztów, zaś Urząd gminny wydając pozwolenia na mlewo może w małych datkach ściągnąć wydaną na druki należytość.

Wynagrodzenie za mlewo nie może być pod żadnym warunkiem policzonem w postaci zboża lub mąki, lecz partye muszą płacić młynarzowi gotówką.

W myśl rozp. Jen. Gub. wojsk. F. Nr. 55095 z 18/VIII. 1916 ustanawia się następujące ceny za mlewo:

za zmielenie 100 kg. zboża na mąkę razową najwyżej koron 2.

za zmielenie 100 kg. zboża na inne rodzaje mąki najwyżej K 3.

Odnośnie do rodzajów i cen mąki należy przestrzegać przepisów §§ 4 i 5 wyżej wymienionego rozp. Jen. Gub. wojsk. F. Nr. 55095 z 18/VIII. 1916.

C. i k. Komenda obwodowa, c. i k. żandarmeria i specjalne organa kontrolne poświęcą szczególną uwagę kontroli nad wypełnieniem tych przepisów, zaś ze strony Urzędów gminnych oczekuje się sumiennego wykonania powyższych przepisów, gdyż w przeciwnym wypadku musiałyby być zastosowane surowsze kary.

U w a g a: Te przepisy należy przechować dla służbowego użytku w każdym Urzędzie gminnym, c. i k. Posteruku Straży skarbowej i magazynie monopolowym.

Późniejsze zapotrzebowanie książek i zezwoleń na mielenie winny Urzędy gminne zawsze wcześniej zgłaszać w c. i k. Komendzie obw.

Przepisy dla młynarzów winien Urząd gminny wydać po jednym egzemplarzu wszystkim młynarzom w gminie się znajdującym za pokwitowaniem odbioru. [Potwierdzenia odbioru należy przechować w Urzędzie gminnym].

3.

Regulamin

dla obrotu nasionami koniczyiny i roślin strączkowych.

Ad M.G.G. F. N. 56517 z dnia 17/VIII 1916.

E. Nr. 19567.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11/6. 1916 (dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nr. nr. 61) zarządzam co następuje.

§ 1. Z a j ę c i e.

Nasiona koniczyiny czerwonej i białej, serdeli lubinu, wyki, bobiku i peluszeki pochodzące ze

zbioru 1916 r., oraz wszelkie pozostałe resztki zeszłorocznych zapasów tych nasion zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka zużytkowania na żywność i karmę jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia komendy są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3. Zajęciu nie podlega

nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnym gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4. Celem uregulowania sposobu i czasu odbioru

oraz oznaczenia cen wydanem zostanie w stosownym czasie osobne rozporządzenie.

§ 5. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia względnie przepisów wydanych na podstawie tegoż, karane będą przez Komendę obwodową grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu nałożyć można grzywnę do wysokości 3000 K.

§ 6. Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

4.

Obwieszczenie

w sprawie

smary dla przedsiębiorstw rolnych.

Rozp. Jen. Gub. wojsk. F. Nr. 54422 z 98. 1916.

Według doniesienia Centrali towarowej może być olej maszynowy dostarczony tylko w małych ilościach.

Jest zatem wskazaniem zastosować jak najdalej idącą oszczędność a mianowicie, jak to dzieje się w Monarchii, nie używać oleju maszynowego w stanie czystym, lecz mieszać go z grafitem i łojem.

5.

Ogłoszenia

ad M.-G.-G. Nr. 51.579.

Odezwa w sprawie zwalczania śnieci zbożowej.

Ech Nr. 18973.

Śnieć, którą dotkniętą bywa przedewszystkiem pszenica, rzadziej także jęczmień i owies, obniża znacznie plony i ilościowo pogarsza je jakościowo; należy ją więc zwalczać wszelkimi środkami.

Przy tych rodzajach śnieci, przy których infekcja następuje przez zarazki, czepiające się ziarna, można zapobiedz zarażeniu przez odkażenie [bajcowanie] ziarna za pomocą środków zabijających odnośne zarazki. Takim pewnie działającym środkiem jest **formalina**, która jest łatwo do nabycia, tania, prostą w użyciu i dlatego może służyć każdemu rolnikowi do zwalczania śnieci.

We wszystkich wypadkach, w których zachodzi obawa śnieci—bez wyjątku prawie u pszenicy, która prawie zawsze jest śniecią zarażona—należy ziarno do siewu przed wysiewem zabajcować formaliną, a to według następującego przepisu.

A) BAJCOWANIE PSZENICY.

Ziarno przeznaczone do siewu wysypuje się do beczki i nalewa tyle wody, by jej powierzchnia znajdowała się około 10 cm. ponad powierzchnią zboża. Zboże należy dobrze przemieszać przyczem ziarna silnie śniecią zarażone gromadzą się na powierzchni. Ziarna te należy zebrać i zniszczyć. Następnie należy wodę odlać jaknajdokładniej, a na jej miejsce nalać roztwór służący do bajcowania. Roztwór taki uzyskuje się, mieszając starannie w stosownym naczyniu formalinę z wodą w stosunku 1/4 litra kupnej [40%] formaliny na 100 l. wody. Na korzec pszenicy trzeba użyć 60—70 litrów roztworu, t. zn. tyle by pszenica była całkowicie w roztworze zanurzona. Ziarno zanurzone w roztworze należy kilkakrotnie starannie przemieszać i pozostawić w nim przez przeciąg 3 godzin. Po upływie tego czasu należy roztwór odlać, zboże zaś rozsypać płasko w przewiewnym miejscu i często szuflować, należy się starać, by zboże jaknajprędzej obeschło. Zboże całkowicie wysuszone można zaraz użyć do siewu, a wysiew jest równie łatwym jak przy zbożu niebajcowanym.

Podane wyżej przepisy co do koncentracji [sily] użytego roztworu i długości trwania bajcowania należy dokładnie zachować, by z jednej strony nie

zmniejszyć skuteczności działania roztworu, z drugiej zaś nie zaszkodzić sile kiełkowania bajcowanego ziarna.

B) BAJCOWANIE OWSA I JĘCZMIENIA.

Bajcowanie owsa i jęczmienia nie jest zawsze potrzebnem, zaleca się jednak w tych wypadkach, w których ziarno do siewu pochodzi z pola, na którym były rośliny zarażone śniecią.

Przy owsie i jęczmieniu odpada splawianie nasion zaśnieconych w zwykłej wodzie. Należy zatem nalać wprost na ziarno roztwór formaliny sporządzony tak samo jak do bajcowania pszenicy i postępować zresztą tak samo jak przy pszenicy.

Należy zwracać uwagę, by ziarna zabajcowanego nie wsypywać do worków, w których znajdowało się przedtem ziarno niezabajcowane, bo przez to nastąpiłoby ponowne zakażenie zarazkami śnieci. Dlatego należy worki przedtem starannie wyparzyć w gorącej wodzie.

Formalina działa w większych ilościach trująco. Dlatego zboża zabajcowanego nie można użyć jako pokarmu ludzkiego ani jako paszy. Przez kilkakrotne dokładne przepłukanie czystą wodą staje się jednak takie zboże znów zdadne do wszelkiego użytku.

Spółka rolna w Ostrowcu może sprowadzić formalinę.

6.

Obwieszczenie

w sprawie kupna nasion lnu i konopi.

w myśl rozp. Jen. Gub. Wojsk. W.A. Nr. 5036
z 2. sierpnia 1916.

Exh. Nr. 18395/16.

Do zakupna nasion lnu i konopi upoważniony jest wyłącznie Zacharias Weisstein oraz jego podagenci, którym c. i k. Komenda obwodowa wystawi odpowiednie legitymacje.

Po zatem nie wolno nikomu skupowywać w obwodzie nasiona lnu i konopi, co podaje się do ogólnej wiadomości.

Panowie Naczelnicy gmin mają to opublikować w sposób w danej miejscowości praktykowany.

7.

Obwieszczenie

w sprawie ustanowienia kontyngentu co do jaj
i masła w miastach.

Na mocy § 4 i 9 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11/VII. 1916, *Dzien. Rozpo. XXIII/61* ogranicza się dla mieszkańców miasta Opatowa i Ostrowca, wraz z Częstocicami zapotrzebowanie jaj przez utworzenie kontyngentu.

Na podstawie tego kontyngentu może być tygodniowo sprzedawanych dla ludności w Opatowie 30 skrzynek jaj t. j. po 2½ skrzynek przez 12 sklepów do tego przez Komendę Obwodową upoważnionych, a w Ostrowcu wraz z Częstocicami 60 skrzynek t. j. po 5 skrzynek przez 12 do tego upoważnionych sklepów.

Przypada więc na osobę tygodniowo po 4 jaja.

Masła wolno jest sprzedawać tylko 1½ funta tygodniowo jednej osobie.

Dla innych większych gmin nieustanawia się kontyngentu, jednakże wzywa się do jak największej oszczędności w użytkowaniu jaj i masła.

Te sklepy, które otrzymują legitymację na sprzedaż jaj i masła mają być uwidocznione przez tablicę następującej treści, wywieszoną w oknie sklepowem:

„Przez c. i k. Komendę Obwodową upoważnione miejsce sprzedaży dla jaj i masła.“

Oprócz tego muszą w sklepach tych być wywieszone ceny maksymalne w czasie dotyczącym obowiązujące.

O przekroczeniu cen maksymalnych należy natychmiast donieść, aby winnym mogła być licencyja do sprzedaży odebrana.

8.

Rozporządzenie

c. i k. Jen. Gubern. Wojsk. z dnia 8./VIII 1916
H. Nr. 49265.

Zwalczanie wścieklizny.

§ 1. Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie, w miastach magistraty, utrzymywać

w ewidencji, z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2. Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętym, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu, albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3. Do lokali publicznych [kawiarni, restauracji, lokali urzędowych] tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi [parki miejskie, miejsca wycieczkowe i i.d.] nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4. Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań podwórz jest zabronione.

§ 5. Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rąkarza, a gdzie takiego nie ma, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwe i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwym, wyłapywane.

Psy schwyte należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6.) nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce conajmniej 56 cm. wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzednim zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwyty i zabrany dla celów wojskowych nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty walęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6. Wydanie schwytych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy będzie na koszt właściciela

trzymany pod straż i weterynaryjną obserwacją, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11., można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwyte psy trzymać w osobnym miejscu w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7. Komendy obwodowe są upoważnione do wystawienia wyjątkowych pozwoleń dla psów używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i t. p., na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego względnie od przymusu uwięzi.

§ 8. Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specjalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć; dla psów myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9. Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10. Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. lipca 1915, dziennik rozp. L. 30, grzywną do 2000 K., lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w dotyczącym obwodzie i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę obwodową, o ile one nie zawierają dalej idących postanowień.

9.

Ruch towarowy między obwodami.

* Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 22. b. r. E. Nr. 12891 zarządza się co następuje:

Ruch towarowy między obwodami, należącymi do c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego podlega następującym normom;

A) Towary objęte monopolem:

do tych należą: zboże [pszenica, żyto, jęczmień wszelkiego rodzaju, owies, kukurydza, tatarka i proso],

mąka i produkty mielenia, siemię i rzepak.

Powyższe produkty mogą zakupywać tylko organy c. i k. Zarządu wojskowego.

Handel cukrem, tytoniem, wódką i fabrykatami tychże podlega specjalnym rozporządzeniom i poleceniom.

B) Towary zajęte na rzecz administracji wojskowej. Do tych należą:

uszlachetnione produkty kartofilane z wyjątkiem spirytusu,

słód, produkty i kielki słodowe,

artykuły pastewne,

nasiona oleiste i wszelkie produkty tychże, makiuchy siemienne i rzepakowe, jak również wszystkie inne pozostałości przy fabrykacji oleju także mielone;

cukier burakowy wyprodukowany w okupowanych częściach Królestwa Polskiego;

melassa;

nasiona rzepaku, buraków, siemienia, lnu, maku, trawy wszelkiego rodzaju i chmielu;

siano, koniczyna, słoma i siewczka;

len, przędza wszelkiego rodzaju, juta, konopie, odpadki konopiane, stare powrozy, pasy, płachty konopne i t. d.

skóra wszelkiego rodzaju z wyjątkiem skóry galanterijnej;

garbniki i ekstrakty garbnikowe;

żywica i kalafonia, terpentyna i olejek terpentynowy;

skóry surowe i przerobione;

wełna, sierść z nierogacizny, bielizna wełniana bielizna ręcznie szyta i fabryczna, wełna ze skór i padliny, wełna garbarska i kuśnierska;

gałgany wszelkiego rodzaju;

drzewo na kolby;

smoła węglowa jak również lekkie i ciężkie oleje smołowe, wyrabiane z węgla;

azbest surowy, worki jutowe i inne;

materyały surowe do wyrabiania amunicji, [saletra, kwasy saletrowe i siarczane, oleum, t. j. 100% kwas siarkowy, aceton, alkohol, gliceryna, kwas wapienny];

płaszczce, pneumatyki do wozów samochodowych, kauczuk surowy, stara guma i kauczuk wszelkiego rodzaju;

Wymienione towary mogą zakupywać organy c. i k. Zarządu wojskowego albo osoby przez tenże do tego wyraźnie upoważnione, przyczem certyfikaty wywozowe Centrali obrotu towarami należy uważać jako ważne legitymacje.

Sprzedaż i wywóz do innych obwodów może nastąpić tylko za specjalnem pozwoleniem c. i k. Zarządu wojskowego.

Zajętą skórą, wyprawioną i półwyprawioną rozporządza wyłącznie urząd odbiorczy skór przy c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu, jako organ Naczelnej Komendy Armii.

C) Towary których ruch towarowy jest ograniczony;

do tych należą: kartofle, buraki i wszelkiego rodzaju przetwory tychże; krowy, świnie, owce, konie i drób wszelkiego rodzaju; surowe i gotowane mięso, dziczyzna i ryby świeże i konserwowane; jaja, mleko i produkty mleczne; słonina, tłuszcz roślinny i zwierzęcy, łój i sadło końskie.

Do wywozu powyższych towarów z obszaru okupacyjnego potrzebny jest dokument wywozowy Centrali obrotu towarami. Do zakupu tych towarów w tutejszym obwodzie potrzebne jest zezwolenie tutejszej c. i k. Komendy obwodowej.

Kupcy z innych obwodów mogą prosić o pozwolenie wywozu w tutejszej Komendzie, muszą jednak przedłożyć pismo polecające tej Komendy, do której obwodu towar ma być przewieziony. Na tem piśmie polecającem musi być wyraźnie potwierdzone, że kupiec jest handlarzem zawodowym i zapłacił podatek od patentu.

Wolne towary.

Do tych należą wszelkie towary pod A, B i C niewymienione i wszystkie inne towary nieskontyngentowane. Handel tymi towarami jest w obrębie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego wolny; przy zakupie tych towarów dla celu wywozu z krajów okupowanych potrzebne są certyfikaty wywozowe Centrali obrotu towarami w Krakowie.

Jako towary skontyngentowane należy uważać takie, które zostały przywiezione z Monarchii na podstawie certyfikatów, wydanych przez Biuro Wywiadowcze w Krakowie a przeznaczone są na potrzeby Obwodu.

Wywóz tych towarów do innych obwodów dozwolony jest tylko na podstawie zezwolenia tutejszej Komendy obwodowej. Wyjątek stanowią małe ilości tych towarów w ruchu granicznym z sąsiednimi obwodami.

W y w ó z.

Prośby o zezwolenie na wywóz z krajów okupowanych, należyście ostemplowane, należy wnosić wyłącznie do Centrali obrotu towarami w Krakowie.

Mają one zawierać: sprzedawcę w kraju okupowanym, odbiorcę za granicą, podanie towaru według gatunku i ilości, obwód do którego się wywozi, o ile możliwości także stację załadowania i graniczną stację cłową.

W razie zezwolenia, otrzyma patent oryginalnego certyfikatu wywozowego, kopię zaś, względnie zawiadomienie tutejsza Komenda obwodowa, graniczna stacja cłowa i obwodowa Dyrekcja skarbową w Krakowie.

P r z e w ó z.

Prośby o pozwolenie przewozu towarów z krajów neutralnych należy wnosić przez tutejszą Komendę obwodową do Biura Wywiadowczego w Krakowie.

Warunkiem otrzymania pozwolenia jest zapłata w rublach. Przekroczenia powyższych przepisów będą karane grzywną do 2000 koron albo aresztem do 6 miesięcy.

10.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z 6. czerwca 1916, Ex. Nr. 37595 o urządzeniu pośrednictwa pracy.

Za zgodą Naczelnej Komendy Armii rozporządza się co następuje:

§ 1.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem Obwodowe pośrednictwa pracy.

Do prowadzenia pośrednictwa pracy dla c. i k. Obszaru okupowanego istnieje przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem, Centralny Urząd pośrednictwa pracy, przy każdej Obwodowej Komendzie, Obwodowy urząd pośrednictwa pracy.

Komendant Obwodowy może ustanowić zarządzeniem, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym, zastępców Obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy w oznaczonych miejscowościach obwodu poza siedzibą Komendy Obwodowej.

Ci zastępcy zostaną zaopatrzeni w osobne legitymacje.

§ 2.

Cel pośrednictwa pracy.

Pośrednictwo pracy ma na celu ustalenie, prowadzenie w ewidencji i możliwe wyrównywanie popytu i podaży pracy każdego rodzaju, z wyjątkiem robót wojskowych.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy i każdy Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy prowadzi statystykę robotniczą i udziela wyjaśnień w sprawie poszukiwanych i wolnych miejsc robotniczych. Wyjaśnienia dla Komend, władz lub osób prywatnych poza obrębem Obszaru okupowanego mogą być udzielone tylko przez Centralny Urząd pośrednictwa pracy.

§ 3.

Kompetencya.

Pośredniczenie w pracy, tudzież badanie, ustalenie i ewidencja popytu i podaży pracy w obrębie obwodu jest obowiązkiem Obwodowych Urzędów pośrednictwa pracy.

Sprawy, odnoszące się do pośredniczenia w pracy między różnymi obwodami albo między Obszarem okupowanym i obszarami poza jego obrębem są zastrzeżone Centralnemu Urzędowi pośrednictwa pracy. Pośredniczenia w pracy do obszarów poza obrębem Monarchii i obszaru okupowanego wymagają zezwolenia Naczelnej Komendy Armii.

§ 4.

Potępowanie.

Robotnicy, tudzież ci z pracodawców, którzy chcą użyć robotników w Obszarze okupowanym, zgłaszają swą podaż lub swój popyt w Obwodowym Urzędzie pośrednictwa pracy swego obwodu.

Pracodawcy, który chcą użyć robotników poza obrębem Obszaru okupowanego, zgłaszają swe zapotrzebowanie w Centralnym Urzędzie pośrednictwa pracy.

Zgłoszenia, które wpływają do niewłaściwego urzędu zostaną odesłane dalej do kompetentnego urzędu.

§ 5.

O pła ty.

Pośredniczenie w pracy odbywa się dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą, której wysokość będzie oznaczona obwieszczeniem Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego i którą należy zapłacić po zawarciu umowy o pracę.

Opłaty będą użyte do pokrycia kosztów pośrednictwa pracy.

Na podstawie powyższego rozporządzenia został przy Komendzie obwodowej w Opatowie otwarty Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy.

Kierownictwo tego urzędu powierzono zostało Referentowi handlowemu c. i k. Komendy obwodowej.

Obwieszczenie o należnościach za pośredniczenie w pracy przez Obwodowe Urzędy pośrednictwa pracy.

§ 1.

Pośredniczenie w pracy odbywa się dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą, której wysokość oznaczona jest w § 3-m. Wojskowe i inne publiczne urzędy zwolnione są od uiszczania opłat za pośrednictwo, o ile chodzi o siły robocze do robót publicznych, prowadzonych i kierowanych przez wspomniane władze, i o ile dla pewnych wypadków nie wydane zostaną szczególne przepisy werbunkowe.

§ 2.

Pracodawca uiścić ma § 3-m oznaczoną opłatę tylko za rzeczywiście przez Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy następczo robotników. (§ 5 Rozp. c. i k. J. G. W. Nr. 37595/16).

§ 3.

Opłata za pośredniczenie wynosi za służbę domową 1 koronę, za robotników wszystkich innych kategorii 5 koron od osoby.

§ 4.

W niniejszym obwieszczeniu zawarte przepisy ważne są aż do odwołania.

11.

Obwieszczenie

w sprawie uszkodzeń połączeń telegraficznych i telefonicznych

ad M.G.G. I. Nr. 56344.

W ostatnich czasach powtarzały się, a to przede wszystkim w obwodach na wschód położonych, wypadki uszkodzeń połączeń telegraficznych, i telefonicznych, które tem więcej wpadają w oko, że uszkodzenia połączeń telegraficznych w porze letniej należą do rzadkości.

Jeden specjalnie wypadek wskazuje, że się rozchodziło rzeczywiście tylko o złośliwe uszkodzenia tychże połączeń.

Ponieważ bezwzględne utrzymanie wszystkich połączeń telegraficznych i telefonicznych na tyłach armii jest niezmiernie ważne, dlatego zwraca c. i k. Komenda obwodowa w myśl otrzymanych poleceń, ponownie uwagę Zwierzchności gminnych i Magistratów na postanowienia tutejszego obwieszczenia, umieszczonego w Dzienniku Urzędowym Nr. 7 P. 24 według których cała Gmina odpowiada za wszelkie uszkodzenia połączeń telegraficznych i telefonicznych i w razie niewyśledzenia sprawcy ukaraną zostanie bardzo dotkliwymi grzywnami.

Wreszcie poleca się żandarmeryi i straży skarbowej zwracać podczas patruli pilną uwagę na połączenia telegraficzne i telefoniczne.

12.

Obwieszczenie

w sprawie karania za używanie bez potrzeby hamulca bezpieczeństwa na kolejach.

ad M. G. G. E. Nr. 53809.

Komenda c. i k. Kolei Wojskowej północnej została upoważniona rozporządzeniem A. O. K. Exh. Nr. 13541 z dnia 19.VII. 1916, ścignąć od tych podróżnych na kolei, którzy bez potrzeby używają hamulca bezpieczeństwa karę 20 koron bez względu na ewentualne zastosowanie ustawy karnej i policyjnych przepisów karnych.

Kary te wpływają na korzyść c. i k. Kolei Wojskowej północnej.

13.

Postanowienie co do pisarzy pokątnych.

Wobec szerzącego się w tutejszym okręgu sądowym pokątnego pisarstwa zarządzam co następuje:

§ 1. Wszystkie skargi, wnioski zażalenia i pisma odwoławcze przeciw wyrokom Sądów pokoju winny być wyłącznie sporządzane, bądź przez same strony, bądź zaprzysiężonych na liście c. i k. Sądu obwodowego prywatnych obrońców, przez nich własnoręcznie podpisane i zaopatrzone pieczęcią biurową.

§ 2. Strony, pisać nie umiejące, względnie takie, które swe skargi, wnioski, zażalenia i pisma odwoławcze nie są w stanie jasno i należyście sprecyzować, mogą je w odnośnych Sądach pokoju w czasie godzin urzędowych protokolarnie zapodać.

§ 3. Sady pokoju są zobowiązane bezinteresownie zgłaszającym się stronom udzielać należytych rad i pouczeń prawnych, oraz spisywać protokolarnie ogłaszane przez nie skargi, wnioski zażalenia i pisma odwoławcze.

§ 4. Innym osobom, z wyjątkiem zaprzysiężonych adwokatów oraz pomieszczonych na liście c. i k. Sądu obwodowego prywatnych obrońców, najsurowiej zakazuje się zajmować się sposobem zarobkowym wygotowywaniem skarg, wniosków, zażaleń i pism odwoławczych, oraz prowadzeniem cudzych procesów przed Sądami tutejszego okręgu.

§ 5. Wykroczenia przeciw powyższym przepisom ze strony pokątnych pisarzy, o ile działanie ich nie będzie stanowiło czynu ustawą karną, a w szczególności art. 939 l. uk. przewidzianego, karane będą w drodze dyscyplinarnej grzywnami do 500 Kor.

§ 6. Na Sady pokoju nakłada się obowiązek odrzucania z urzędu skarg, wniosków oraz pism odwoławczych, o ile te nie będą odpowiadały ściśle przepisom art. 53, 54, 164, II² i 745 p. c., lub będą wygotowane przez notorycznie znanych pokątnych pisarzy.

§ 7. Również poleca się Sądom pokoju przestrzeganie powyższych przepisów, ściśle czuwanie nad działalnością pisarzy pokątnych, a w razie spostrzeżenia jakichkolwiek wykroczeń ze strony tychże, natychmiastowe protokolarnie przesłuchanie stron,

celem ustalenia nazwisk pisarzy pokątnych i wysokości pobranego przez nich wynagrodzenia i przedłożenia c. i k. Sądowi obwodowemu w Opatowie w ten sposób zebranego materiału przy dołączeniu odnośnych aktów.

§ 8. Ludność miejscową wzywa się, by sprawy swe żadną miarą nie powierzała pokątnym pisarzom, albowiem tylko w ten sposób unikną, nie tylko nadmiernego wyzysku ze strony tychże, lecz także ich sprawy pod względem jasności i prawniczej argumentacji lepiej będą przedstawiane; a wobec zarządzonego odrzucania przez Sady pokoju wszelkich pism, wygotowywanych przez pisarzy pokątnych, nie zostaną narażeni na utratę swych słusznych roszczeń.

14.

Przymusowe egzekwowanie wyroków i uchwał w sprawach cywilnych.

Z uwagi na niejednolite, częstokroć sprzeczne z ustawą, postępowanie przy przymusowym egzekwowaniu wyroków i uchwał w sprawach cywilnych w okręgu tutejszego Sądu zarządzam co następuje:

§ 1. Przymusowe wykonywanie wszystkich wyroków i uchwał w sprawach cywilnych zasadniczo i w pierwszym rzędzie należy do komornika sądowego Ludwika Kozińskiego w Opatowie.

§ 2. Magistratom miast i Urzędowi gminnym [art. 158 p.c.] wolno na prośbę popierających wierzycieli przeprowadzać egzekucję z wyroków i uchwał jedynie w tych wypadkach, gdzie ściągnąć się mająca wierzytelność nie przekracza kwoty 30 rubli, względnie 75 kop. [Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z 31. lipca 1800 Nr. 15034].

§ 3. Magistratom miast i Urzędowi gminnym zabrania się pod osobistą odpowiedzialnością burmistrzów i wójtów przeprowadzać egzekucje na nieruchomościach [art. 1503 pc.] i na ruchomościach dla wyższych niż w § 2. określonych wierzytelności,

§ 4. Należytelności organu wykonawczego należy wyłącznie obliczać wedle taryfy z 30 czerwca 1876 Nr. 66 Zbioru ustaw Warszawskiej Izby Sądowej i tylko w takiejże wysokości jej pobierać.

§ 5. Przekroczenia tej taryfy, o ile nie będą stanowiły czynu karygodnego ustawą karną przewidzianego, karane będą w drodze dyscyplinarnej grzywnami do 500 Kor.

§ 6. Sądom pokoju poleca się czuwanie nad przestrzeganiem powyższych przepisów i donoszenie bezzwłocznie c. i k. Sądowi okręgowemu w Opatowie o spostrzeżonych wykroczeniach przeciwko tymże.

15.

Wykonywanie wyroków w sprawach karnych.

Z uwagi na opieszale wykonywanie wyroków karnych w okręgu tutejszego Sądu, zarządzam co następuje:

§ 1. Wykonywanie orzeczonych wyrokami c. i k. Sądu obwodowego i sądów pokoju kar na wolności oraz kar pieniężnych należy do Magistratów i Urzędów gminnych.

§ 2. Burmistrze miast i wójtowie gmin zobowiązani są skazanych na kary więzienia odstawić do aresztu polowego Sądu obwodowego w Opatowie, zaś orzeczone kary aresztu wykonywać w miejskich względnie gminnych aresztach.

§ 3. Wykonanie kar na wolności musi bezwzględnie nastąpić natychmiast po otrzymaniu odnośnego nakazu wykonawczego.

§ 4. Również natychmiast muszą być ściągnięte grzywny pieniężne, a uzyskane pieniądze przy zwrocie nakazu wykonawczego odesłane do odnośnego Sądu.

§ 5. Przy ściągnięciu kar pieniężnych jest surowo wzbronione funkcjonariuszom miejskim i gminnym policzać jakiegokolwiek należytości wykonawcze.

§ 6. Burmistrze miast i wójtowie gmin odpowiadają osobiście za natychmiastowe wykonanie kar na wolności, ściągnięcie kar pieniężnych i przestanie tychże odnośnemu Sądowi, oraz złożenie Sądom sprawozdania o wykonaniu kar na wolności i pieniężnych.

§ 7. Wykroczenie przeciw tym przepisom, o ile one nie będą stanowiły czynu karygodnego ustawą karną przewidzianego, karane będą w drodze dyscyplinarnej grzywnami do 500 Kor.

§ 8. Sądom pokoju poleca się czuwać nad ściśłem i bezzwłocznym wykonywaniem kar na wolności i ściąganiem kar pieniężnych ze strony Magistratów miast i Urzędów gminnych, oraz donosić c. i k. Sądowi obwodowemu w Opatowie o dostrzeżonych wykroczeniach przeciw powyższym przepisom.

16.

Obwieszczenie

w sprawie przyjmowania ochotników do prowizorycznej służby skarbowej.

W wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Zarządu Wojskowego w Lublinie podaje się ponownie do wiadomości, że c. i k. Komenda obwodowa w Opatowie przyjmuje zgłaszanie się dobrowolnie mieszkańców okupowanego terenu do pomocniczej służby przy straży skarbowej a to po ich poprzednim wyszkoleniu przy c. i k. Komendzie straży skarbowej.

1) Warunki przyjęcia:

Warunkami do przyjęcia pomocniczych sił do służby straży skarbowej w okupowanym kraju są oprócz fizycznego uzdolnienia:

a) władanie polskim językiem w piśmie i słowie [władający językiem niemieckim, będą szczególnie uwzględnieni]. Przedłożenie świadectw szkolnych lub innych dokumentów,

b) stosowna inteligencja w stosunku do poruczonej im sfery służbowej

c) nieposzlakowaną przeszłość,

d) wiek od 18 do najwyżej 35 lat, w końcu,

e) posiadanie ciepłej derki, ciepłego, dobrego obuwia i bielizny, które należy ze sobą przynieść.

Małoletni muszą się wykazać piśmiennem zezwoleniem ojca (opiekuna), które musi być potwierdzone przez odnośny urząd gminny.

2) Postanowienie o wynagrodzeniu.

Ludziom tym przyznano wynagrodzenie dzienne w kwocie 5 koron [pięć] na osobę. [Inne należytości nie mogą być przyznane]. Wynagrodzenia dzienne będą im wypłacane co pięć dni z góry z chwilą zgłoszenia się do służby w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

O ich umieszczenie i o zdrowie, a także wyżywienie, które mają z wynagrodzenia dziennego zapłacić, starać się będzie Komenda straży skarbowej.

Zwraca się uwagę na korzystne warunki przyjęcia dla inteligentnych osób pozbawionych zarobku i pracy.

Osoby przyjęte zobowiązują się i rocznym przyrzeczeniem podlegać przez czas służby władzom wojskowym.

Zaniechanie obowiązków służbowych, nieczyste, albo karygodne czyny, będą prócz uwolnienia ze służby — karane na podstawie wojskowego kodeksu karnego.

Wreszcie nadmieniam się, że jako umundurowanie dostaną zgłaszający się z zapasów mundurowych Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie 1 płaszcz, 1 bluzkę 1 spodnie, 1 czapkę i jedną parę butów.

Podanie wnosić należy najpóźniej do 25. sierpnia, wzgl. 10. września, wzgl. 25. września w końcu do 25. października b. r. w Adjutanturze c. i k. Komendy obwodowej w Opatowie.

17.

Otwarcie c. i k. etapowych Urzędów II Kl. w Iwaniskach i Ożarówie.

Na mocy zarządzenia c. i k. Naczelnego Dowództwa z 23. lipca 1916 otwiera się z dniem 1. września 1916 w Iwaniskach i Ożarówie Urzędy pocztowe II kl. dla prywatnego ruchu pocztowego.

Nazwa urzędowa odnośnych Urzędów brzmi „Iwaniska w Polsce“ i „Ożarów w Polsce“.

Połączenie z siecią pocztową otrzymuje Iwaniska 4 razy tygodniowo t.j. w poniedziałek, środę, piątek i niedzielę za pomocą jazdy pośtafczej Iwaniska-Opatów, Ożarów zaś za pomocą pociągów pocztowych ze stacją odbiorczą w Ćmielowie.

Dopuszczalne są następujące przesyłki:

a) do nadawania: karty korespondencyjne, otwarte listy, druki (czasopisma), próbki towarów.

b) do wydawania: karty korespondencyjne, otwarte i zamknięte listy, druki (czasopisma), próbki towarów i paczki bez podania wartości do 5 kg.

Wskutek otwarcia etapowych Urzędów II klasy w Iwaniskach i Ożarówie przydziela się gminy tutejszego okręgu jak następuje:

Do c. i k. Urzędu etapowego w Opatowie: Opatów, Sadowie, Modliborzyce, Baćkowice, Piórków, Łągów, Rembów.

Do c. i k. Urzędu etapowego II Kl. w Iwaniskach: Iwaniska, Malkowice, Gęsice.

Do c. i k. Urzędu etapowego I Kl. w Ostrowcu: Ostrowiec, Ruda kościelna, Ćmielów, Bodzechów, Częstocice, Kunów, Waśniów, Boksy e, Grzegorzowice.

Do c. i k. Urzędu etapowego II Kl. w Ożarówie: Ożarów, Julianów, Lasocin, Czyżów szlachecki, Wojciechowice.

18.

W y r o k.

U. 18216.

W Imieniu Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości!

Dnia 14. lipca 1916 c. i k. Sędzia Dr. Alojzy Juzwa jako Sędzia delegowany c. i k. Komendy obwodowej w Opatowie, rozpatrzywszy na jawnem posiedzeniu sądowem w Ostrowcu sprawę karną przeciw Szulimowi Rozenmanowi o przest. z § 1 rozp. N. W. A. z 15. września 1915 Dz. rozp. Nr. 38.

O R Z E K Ł:

Szulima Rozenmana syna Libera i Rejzli, rodem z Kunowa, lat 47 liczącego, wyznania mojżeszowego, żonatego, ojca siedmiorga dzieci, kramarza w Kunowie, — umiającego czytać i pisać, — niekaranego — uznaję winnym, że w maju 1916 w Kunowie przy sprzedaży cukru Katarzynie Piwnik policzył za 2 ross. funty cukru 3 K, a więc przy sprzedaży środków ogólnie użytkowych w celach zarobkowych postąpił w ten sposób, że podwyższył swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i utrudnił konsumentom nabycie środków do życia przez co popełnił przekr. z § 1. rozp. N.W.A. z 15. września 1915 Dz. rozp. Nr. 38 i po myśli przepisu cytowanej ustawy zasądza się go na karę aresztu przez dni siedm, oraz po myśli art. 122 i 194 ustęp 2. ross. proc. kar. na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

19.

W y r o k.

U. 13418.

W Imieniu Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości!

Dnia 10. maja 1916 Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Opatowie przez Sędziego delegowanego Dr. Alojzego Juzwę, rozpatrzywszy na jawnem posiedzeniu sądowem w Opatowie sprawę karną przeciw Kalmie Grynblatowi o przest. § 1 rozp.

N. W. A. z dnia 15. września 1915 Dz. rozp. Nr. 38,

O R Z E K Ł:

Kalmę Grynblata s. Michela i Rykli, rodem z Huty nowej, lat 77 liczącego, wyznania mojżeszowego, żonatego, ojca czworga dzieci, kramarza w Iwaniskach — niekaranego, umiejącego czytać i pisać — uznaje się winnym, że w grudniu 1915 przy sprzedaży jaj, a więc towarów ogólnie użytkowych cenę maksymalną oznaczoną na 10 h. za sztukę przekroczył, sprzedając jaja po 14 h. za sztukę, podwyższając więc zarobek swój znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym, uzyskał cenę utrudniającą konsumentom nabycie niezbędnych środków do życia, przez co popełnił przekr. z § 1 rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 15. września 1915 Dz. rozp. Nr. 38, za co po myśli tegoż paragrafu skazuje się go na grzywnę w kwocie stu [100] koron, a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 25 dni, — oraz po myśli art. 122 i 194 ustęp 2 ross. proc. kar. na ponoszenie kosztów postępowania karnego,

20.

K. 68/16

20

List gończy.

Józef Kamiński rodem, z Nowych Piasków, 22 lat, średniego wzrostu, czarno ubrany w wysokich

C. i k. Komendant Obwodu:

Waleryan FEHMEL

pułkownik, w. r.

butach, czarne włosy na głowie, czarny mały wąs, wygląd cygański. Kradzież.

W razie napotkania należy powyż wymienionego odstawić do c. i k. Sądu wojkowego w Opawie.

21.

List gończy.

Z tutejszego aresztu polowego zbiegł 10. sierpnia 1916 r. rosyjski dezertjer KUZMA GORYN, urodzony w Smoleńsku, liczący 29 lat. religii prawosławnej, wzrostu mniej niż średniego, ma jasne włosy na głowie, siwe oczy, jasne powieki, małe wąsy, jakoteż małą kończystą brodę, ubrany po cywilnemu [spodnie czarne, surduł zielony] w długich butach i w czarnej rosyjskiej czapce.

Ostatnim miejscem jego pobytu były Podhorce, powiat Tomaszów.

Wzywa się wszystkie organy bezpieczeństwa, aby za nim śledziły, w razie przychwytania aresztowały i odstawiły do tutejszego aresztu polowego,

Zbiegły został dnia 3 sierpnia b. r. za zbrodnię po myśli § 377 wojskowej ustawy karnej zasądzony na czteromiesięczne ciężkie więzienie.

C. i k. Sąd Wojskowy w Tomaszowie.

Tomaszów. dnia 11 sierpnia 1916.